

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רי"ג ע"א

פרשת פנחס

טקסט הזוהר

◆ פרשת פנחס ◆

(במדבר כ"ה) וַיְדַבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר, פִּנְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר וְגו', רַבִּי אֱלֶעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (משלי א) שְׁמַע בְּנִי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ. (יתרו פ"ה ע"א) שְׁמַע בְּנִי מוֹסֵר אָבִיךָ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ, דָּא כְּנָסַת יִשְׂרָאֵל. מֵאִי מוֹסֵר אָבִיךָ, מוֹסֵר, דָּא אוֹרִייתָא, דְּאִית בָּהּ כְּמָה תּוֹכְחִין, כְּמָה עוֹנָשִׁין. כְּמָה דָּאֵת אִמֶּר, (משלי ג) מוֹסֵר יי בְּנִי אֵל תִּמְאָס וְאֵל תִּקְוֶץ בְּתוֹכְחָתוֹ.

תרגום לעברית

וַיְדַבֵּר ה' אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר. פִּנְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר וְגו'. רַבִּי אֱלֶעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (משלי א) שְׁמַע בְּנִי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ. שְׁמַע בְּנִי מוֹסֵר אָבִיךָ - זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ - זֶה כְּנָסַת יִשְׂרָאֵל. מֵה זֶה מוֹסֵר אָבִיךָ? מוֹסֵר זֶה הַתּוֹרָה, שֵׁשׁ בָּהּ כְּמָה תּוֹכְחוֹת, כְּמָה עֲנָשִׁים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם ג) מוֹסֵר ה' בְּנִי אֵל תִּמְאָס וְאֵל תִּקְוֶץ בְּתוֹכְחָתוֹ.

ובגין דכל מאן דאשתדל באורייתא בהאי עלמא, זכי דיפתחון ליה כמה תרעין לההוא עלמא, כמה נהורין. בשעתא דינפוק מהאי עלמא, היא אקדימת קמיה, ואזלא לכל נטורי תרעין, מכרזת ואומרת, (ישעיה כו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק. אתקינו כרסין לפלניא עבדא דמלכא. דלית חדו לקודשא בריה הוא אלא מאן דאשתדל באורייתא, כל שכן בר נש דמתער בליליא לאשתדלא באורייתא, דהא כל צדיקיא דבגנתא דעדן, צייתין לקליה, וקודשא בריה הוא משתכח בינייהו, כמה דאוקמוה (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולה השמיעני.

תרגום לעברית

ומשום שכל מי שמשתדל בתורה בעולם הזה זוכה שיפתחו לו כמה שערים לעולם ההוא, כמה אורות - בשעה שיצא מהעולם הזה היא מקדימה לפניו, והולכת לכל שומרי השערים, מכריזה ואומרת: (ישעיה כו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק! התקינו כסאות לפלוגי עבד המלך! שאין שמחה לקדוש-ברוך-הוא אלא במי שמשתדל בתורה, כל שכן אדם שמתעורר בליילה להשתדל בתורה, שהרי כל הצדיקים שנגזר עליהם מקשיבים לקולו, והקדוש ברוך הוא נמצא ביניהם, כמו שפרשנו (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולה השמיעני.

טקסט הזוהר

רבי שמעון אמר האי קרא רזא דחכמתא אית ביה. היושבת בגנים, דא כנסת ישראל, דאיהי בגלותא עם ישראל, ואזלא עמהון בעקתייהו. חברים מקשיבים לקולה, משרין עלאין. כלהו צייתין לקולה, לקול תושבחתה בגלותא. השמיעני, כמה דאת אמר (שיר השירים ב) הראיני את מראיך השמיעני את קולה. השמיעני, קלא דאינון חבריא דמשתדלי באורייתא דהא לית תושבחתא קמאי, כאינון דמשתדלי באורייתא.

רבי שמעון אמר, פסוק זה יש בו סוד חכמה. היושבת בגנים - זו כנסת ישראל שהיא בגלות עם ישראל והולכת עמם בצרתם. חברים מקשיבים לקולה - מחנות עליונים כלם מקשיבים לקולה, לקול תשפחתה בגלות. השמיעני, כמו שנאמר (שיר השירים ב) הראיני את מראיה השמיעני את קולה. השמיעני קול אותם החברים שמשתדלים בתורה, שהרי אין תשפחת לפני כמותם שמשתדלים בתורה.

טקסט הזהיר

אמר רבי שמעון, כביכול, כל אינון דזכאן לאשתדלא באורייתא, ומכד פליג ליליא, ואתיין במטרונותא כד נהיר ימא, לקבלא אנפי מלכא, אתקרי ואחסין בשכינתא. ולא עוד, אלא דשריא ביה חוט של חסד, כמה דאוקימנא.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, כביכול כל אותם שזכאים להשתדל בתורה, ומכשנחצה הלילה ובאים עם המלכה כשמאיר היום לקבל פני המלך, מתחזק ויורש בשכינה. ולא עוד, אלא ששורה בו חוט של חסד, כמו שבארנו.

טקסט הזהיר

תא חזי, כל מאן דזכי לאתתקף בשכינתא, יסתמר גרמוהי מאנון מלין דאחידן לקבלה. כגון מאן. אינון דלא משקרי באת קדישא, כגון בת אל נכר. וכל מאן דנטיר גרמיה, כביכול כנסת ישראל אחידא ביה, ונטרא ליה, והיא אקדימת ליה שלם. וכל שכן אי זכי וקני להאי.

תרגום לעברית

בא וראה, כל מי שזוכה להתחזק בשכינה, ישמר עצמו מאותם דברים שאחוזים מולה, כמו מי? אותם שלא משקרים באת הקדוש, כגון בת אל נכר. וכל מי ששומר עצמו, כביכול כנסת ישראל אחוזה בו ושומרת אותו והיא מקדימה לו שלום, וכל שכן אם

טקסט הזוהר

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶתְחַזֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַשְׁתַּצָּאָה בְּהָהוּא שַׁעֲתָא, בַּר דְּאַקְדִּים פִּנְחָס לְהָאִי עוֹבְדָא, וְשָׂכִיף רוּגְזָא. הָדָא הוּא דְכָתִיב, פִּנְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב וְגו' . דְּבַר אַחֵר, פִּנְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר וְגו' . אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בֶּן בֶּן תַּרְי זְמַנִּי, לְאַשְׁלָמָא אוֹבְדָא (נ' א' עוֹבְדָא) קָא אֲתִי.

תרגום לעברית

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, רֵאווִיִּים הָיוּ יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת מְשֻׁמְדִים בְּאוֹתָהּ שַׁעָה, פֶּרֶט לְזֶה שֶׁהַקָּדִים פִּנְחָס לְמַעֲשֶׂה הַזֶּה וְשָׂכַף אֶת הָרֹגוֹ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב וְגו' . דְּבַר אַחֵר פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר וְגו' - אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בֶּן בֶּן פְּעֻמִּים, בָּא לְהַשְׁלִים הָאֲבִידָה (הַמַּעֲשֶׂה).

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאִי בַר נָשׁ דְּנָטִיל גִּלְגּוּלָא דְנִשְׁמָתָא, וְלֹא זָכִי דִיתְתַּקֵּן בִּיָּה, כְּאִילוּ מִשְׁקַר בְּקוּשְׁטָא דְמִלְכָּא. וְאַנָּא קָרִינָא עָלֵיהּ הָאִי קָרָא (וִיקְרָא ה) אוּ מִצָּא אֲבִידָה וְכַחֲשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל שְׁקָר. וְכַחֲשׁ בָּהּ, טַב לֵיהּ דְּלֹא אֲבִירִי.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָדָם זֶה שְׁנוּטִל גִּלְגּוּל הַנִּשְׁמָה וְלֹא זָכָה לְהִתְתַּקֵּן בּוֹ, כְּאִילוּ מִשְׁקַר בְּאַמַּת הַמֶּלֶךְ, וְאַנִּי קוֹרָא עָלָיו פְּסוּק זֶה, (וִיקְרָא ה) אוּ מִצָּא אֲבִידָה וְכַחֲשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל שְׁקָר. וְכַחֲשׁ בָּהּ, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא.

תנינן צדיק גמור, אינו נדחה. וצדיק שאינו גמור, נדחה. מאן הוא צדיק גמור, ומאן הוא צדיק שאינו גמור, וכי מאן דלא שלים במלוי, צדיק אקרי. אלא, צדיק גמור, ידיע, דהא לא נטיל גלגולין עקימין, ובאחסנתייה בניינן, ואתקין שורין, וחצב פירין, ונטע אילנין.

תרגום לעברית

שנינו, צדיק גמור אינו נדחה, וצדיק שאינו גמור נדחה. מיהו צדיק גמור ומיהו צדיק שאינו גמור? וכי מי שלא שלם בדבריו נקרא צדיק? אלא צדיק גמור, ידוע שהרי לא לוקח גלגולים עקמים, ובירשתו בונה בנין, ומתקין חומות, וחוצב בורות ונוטע אילנות.

טקסט הזוהר

צדיק שאינו גמור, דבניי בניין באחסנתא אחרא, חפר בה פירין, ואעדר, הא אתקין אבני יסודא כמלקדמין, ואעמל בה, ולא ידע אי אשתאר דיליה. מסטרא דיליה, טב וצדיק אקרי. ומסטרא דההוא אחסנתא, לאו הכי.

תרגום לעברית

צדיק שאינו גמור בונה בנין בירשה אחרת, חופר בה בורות ועודר, הרי התקין אבני יסוד כמו מקדם ועמל בה, ולא יודע אם נשאר שלו. מצדו הוא נקרא טוב וצדיק, ומצד אותה ירשה לא כך.

לְפָר נֶשׁ דְּבָנֵי בְנֵינָא שְׁפִירוּ, יָאן לְמַחְזִי, אִסְתַּכְל בִּיסוּדָא, וְחָמֵי לִיָּה שְׁקִיעַ עֲקִימָא מְכָל סְטָרִין. הָא בְנֵינָא לָא שְׁלִים, עַד דְּסִתֵּר לִיָּה, וְאַתְקִין לִיָּה כְּמִלְקֻדָּמִין. מְסִטְרָא דְהָהוּא בְנֵינָא דִילִיָּה, אֲשֶׁתִּכַּח טַב וְשְׁפִיר.

לְאָדָם שְׁבוּנָה בְנֵין יָפָה, נָאָה לְמַרְאָה, הִסְתַּכְל בִּיסוּד וְרָאָה אוֹתוֹ שׁוֹקֵעַ עֵקָם מְכָל הַצְדָדִים. הָרִי הַבְנֵין לֹא שְׁלֵם עַד שְׁסוּתֵר אוֹתוֹ וּמִתְקִין אוֹתוֹ כְּמִקְדָּם. מִצַּד אוֹתוֹ בְנֵין שְׁלֹו נִמְצָא טוֹב וְיָפָה - מִצַּד הַיְסוּד רַע וְעֵקָם, וְלִכֵּן לֹא נִקְרָא מַעֲשֵׂה שְׁלֵם, לֹא נִקְרָא בְנֵין שְׁלֵם. בְּגִלְל כֹּךְ נִקְרָא צְדִיק שְׂאִינוֹ גָּמוּר, וְנִדְחָה. וְעַל זֶה (חֲבִקוּק א) כָּבֵלַע רָשָׁע צְדִיק מְמַנּוּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.